

Det sidste fører mig frem til at understrege, at en beslutning om at nedsætte en undersøgelseskommission i alle tilfælde vil være en vigtig beslutning, som træffes på grundlag af meget grundige overvejelser. Jeg håber derfor, at forslagsstillerne i det foreliggende tilfælde vil gøre sig grundige overvejelser i lyset af, at regeringen bl.a. har peget på, at beslutningsforslaget rejser alvorlige spørgsmål i forhold til undersøgelseskommissionslovens ordning.

Jeg vil i den forbindelse også gerne henvise til, at lov om undersøgelseskommissioner blev vedtaget af et enigt Folketing i juni 1999, og at man derfor må gå ud fra, at der fortsat i Folketinget, herunder blandt forslagsstillerne, er bred enighed om de principper og forudsætninger, som loven bygger på.

Så vil jeg gerne slutte af med nogle mere almindelige betragtninger. Farumsagen er en sag, der optager os alle, og vi er alle her i Folketinget enige om, at sagen bør undersøges og den skal undersøges ordentligt. Det er også mit klare indtryk, at vi er enige om, at en undersøgelse skal tilrettelægges, således at der ikke opstår retssikkerhedsmæssige problemer, og således at en undersøgelse ikke lægger hindringer i vejen for anklagemyndighedens efterforskning og en efterfølgende straffesag.

I mit indlæg her i dag har jeg peget på en række principielle og vanskelige spørgsmål dels i forhold til undersøgelseslovens krav om en klar afgrænsning af undersøgelser, dels i forhold til anklagemyndighedens efterforskning og en efterfølgende straffesag. Sager har sjældent godt at blive sat på spidsen, og jeg tror, at opgaven nu er at få afklaret tingene, således at vi ikke står over for en uoverkommelig opgave, når vi efter forslagets vedtagelse i fællesskab skal udforme kommissoriet for undersøgelsen.

Derfor vil jeg også gerne opfordre til, at vi alle her i Tinget inden andenbehandlingen gør, hvad vi kan for at få afklaret og så vidt muligt løst de forskellige spørgsmål, jeg har peget på. Det tror jeg vil være i fælles interesse.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ministeren gav udtryk for, at ministeren mente, alle burde bidrage til at afklare tingene. Det går jeg også ud fra gælder ministeren, for ministeren bør også være behjælpelig i forhold til Folketinget.

Ministeren siger, at der er problemer i forhold til, om beslutningsforslagets konsekvenser lever op til lovens krav, og spørger, om man kan iværksætte dem i forhold til det. Det vil jeg godt sammenholde med, at ministeren i svaret til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen udtrykte det sådan til allersidst på baggrund af den beretning, der var afgivet:

Det følger af det anførte, at Justitsministeriet, så snart et flertal i Folketinget i overensstemmelse med lovens ordning ved beslutning måtte pålægge justitsministeren at nedsætte en undersøgelseskommission, straks vil tage skridt til at nedsætte kommissionen.

Jeg går ud fra, at det står ved magt, og at i den diskussion, vi kan have om, i hvilket omfang det ligger inden for loven eller lignende, hvor der selvfølgelig altid er lidt tvivl i den slags spørgsmål, vil ministeren ikke påberåbe sig, at det er ministeren, der bestemmer, om det ligger inden for loven, men at det er Folketinget, der afgør det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er lidt fantastisk, at vi i dag skal stå her, når vi har haft denne sag til behandling en gang i det tidligere folketingsår. Vi har skrevet beretning om den. Ingen har foretaget nogen som helst form for protester mod, at vi skrev den beretning. Vi har sendt den over til justitsministeren, der så har ønsket sagen genbehandlet her i Folketinget, og det skal justitsministeren utrolig gerne få.

Jeg synes bare, at ministeren er ved at bringe sig på kollisionskurs med et flertal her i Folketinget. Når man sidder og hører det indlæg, ministeren lige har holdt, er det faktisk en nedrakning af det beslutningsforslag, der er fremsat, og det synes jeg er ganske utidigt.

Ministeren brugte bl.a. også udtrykket, at beslutningsforslaget ikke lever op til lovens krav. Så kunne justitsministeren måske komme med nogle konkrete eksempler på, hvor det ikke lever op til lovens krav, og så være folketingsflertallet behjælpelig med at få de ting sat på plads.

Jeg går da ud fra, og det vil jeg gerne have bekræftet, at når det her beslutningsforslag vedtages her i det høje Ting inden jul, at justitsministeren da sætter sig på arbejdssiden af bordet, således at hun ikke fortsat vil sidde og blokere for de intentioner, der ligger her.

Der blev nævnt, at det er en dobbeltundersøgelse. Jamen i øjeblikket er det eneste, der er i